

Els tres porquets i el vent ferotge

En un país molt lluny d'ací en què els animals parlen, canten i ballen, hi havia tres porquets que vivien amb la família en un poblet. Com que feia temps que frisaven per viatjar, conèixer món i fer fortuna, un bon dia es van acomiadar de la família i dels veïns i mamprengueren camí cap a l'aventura.

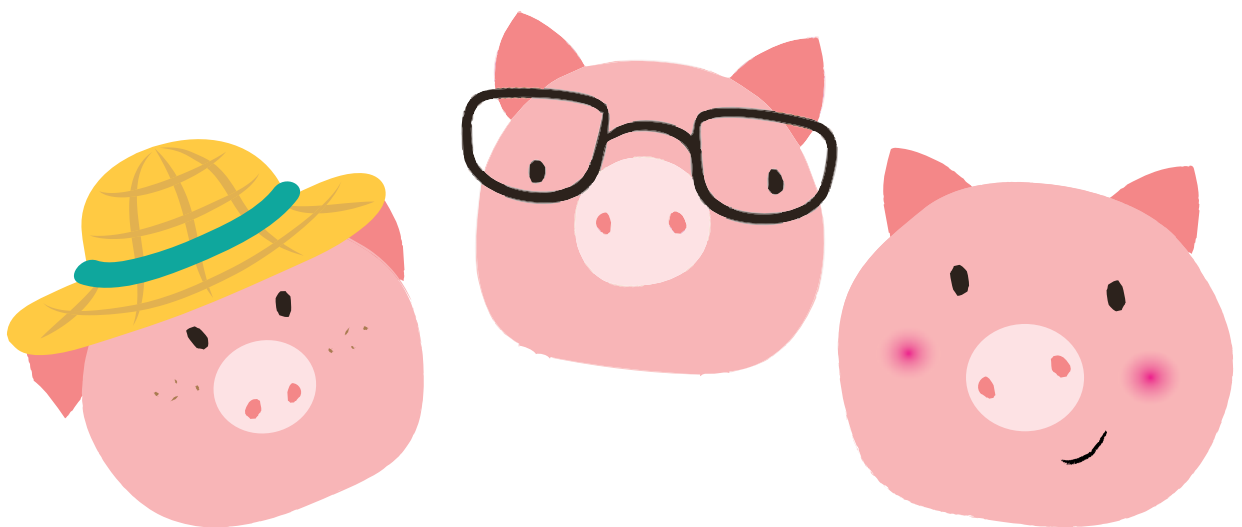
La mare, que era conductora d'ambulàncies i sabia molt d'emergències, els va aconsellar:

—Fills meus, aneu alerta perquè s'acosta la temporada de tempestes i d'ací a pocs dies arribarà un tornado terrible anomenat Llop. Mireu de trobar un recer on estigueu ben protegits.

—Qui té por del vent ferotge? —va preguntar el porquet gran.

—Qui té por del vent ferotge? —van contestar els germans tot cantant.

I tots tres se'n van anar saltironant i taral·lejant la cançoneta, perquè no tenien por del vent ni de la tempesta.

El cas és que, camina que caminaràs, van aplegar a un indret que els va paréixer molt bo per a viure-hi durant un cert temps: estava situat prop d'un riu, al costat d'un bosc i hi havia un prat amb moltes flors.

—Em pareix que hauríem de fer cas de la mare i buscar la manera de protegir-nos. Vos pareix bé que ens fem una casa? Com que he estudiat arquitectura, sé fer cases d'obra, sòlides i resistents —va proposar el germà gran.

—De categoria —va dir el mitjà—, però no em ve de gust carregar ciment i rajoles. Ací hi ha molts arbres, de manera que em faré una cabana de fusta, tal com em van ensenyar als campaments d'estiu.

—D'acord —va dir el menut—, però serrar fusta és avorrit. Jo em faré una caseta de palla amb tota esta herba que hi ha al prat. Ho vaig veure en un tutorial d'Internet: ma casa serà suau i còmoda i farà olor d'herba i de flors. A més a més, l'acabaré en un tres i no res i podré fer excursions.

—Trobe que té més trellat fer una casa d'obra i resistent, però respectaré la decisió que heu pres. Si necessiteu ajuda, digueu-m'ho —va oferir el germà gran.

De manera que tots tres s'arromangaren i es posaren a la faena: el porquet gran va fer un plànol de la casa, xicoteta però sòlida, amb una xemeneia i resistent al vent. Després va buscar tots els materials que necessitava i va començar a obrar la casa nova, lent i segur.

El porquet mitjà va anar al bosc a buscar branques i troncs. Els va ordenar per grandària perquè la casa quedara ben bonica i els va clavar ben fort perquè no caigueren. La casa li va quedar preciosa i despertà l'admiració dels germans.

El porquet menut va arrebregar tota la palla seca que trobà al prat. N'hi havia moltíssima i pogué fer una casa ben gran, blaneta i suau. La va guarnir amb flors i, com que va acabar el primer, se'n va anar a jugar vora el riu. Els seus germans el veren anar-se'n mentre continuaven treballant. Van sospirar, perquè tenien moltes ganes de jugar.

Quan el porquet gran ja acabava els últims detalls de sa casa, va començar a bufar una brisa suau.

—Germans, entreu a casa perquè em pareix que ve el tornado Llop.

—Qui té por del vent ferotge? —li van contestar, enjogassats. Però al cap d'uns quants minuts, la brisa s'havia convertit en un aire molt incòmode per a jugar, de manera que cada porquet es va refugiar en la casa que havia fet.

El vent venia del nord, havia travessat deserts de gel on no hi havia res amb què jugar, i només volia que alçar coses per on passava, espantar els animals del país i causar el caos. Li encantava el caos. Era un vent fred i malvat.

—Fiuuuuuu —va xiuxiuejar en acostar-se a la caseta de palla. Ho va dir baixet, perquè va pensar que no hauria de fer molt d'esforç per a afonar-la.

—Qui té por del vent ferotge? —cantava el germà petit mentre descansava al seu còmode lletet de palla.

—Uuuuuu —va repetir el vent mentre colpejava suaument la casa del porquet. En va tindre prou amb un petit remolí perquè tots els brins de palla i totes les flors de la casa s'envolaren molt amunt. El porquet va quedar tremolant de fred i por sense res que el protegira.

—Corre, vine a casa! —va cridar el porquet mitjà.

Els dos porquets es van refugiar a la casa de fusta, molt còmodes en uns balancins que havia fet amb la fusta sobrera. Era un porquet molt aficionat al bricolatge.

— Fiuuuuuu —va començar a udolar el vent, a qui li agradava posar-se dramàtic quan afonava cases.

—Qui té por del vent ferotge, vent ferotge? —cantaven els dos porquets alhora.

—Vosaltres sí que em tindreu por —va pensar el vent, que ja començava a enfadar-se—. Uuuuuuuu! —ululava amb ràbia mentre feia tot de giragonses i s'esmunyia per una finestra. Una vegada dins de la casa, va rebotar contra les parets i les va deixar reduïdes a ascles i estelles.

Els dos germans ploraven desconsolats: per què havia hagut d'arribar un vent tan fred, tan malvat i tan ferotge? Van córrer cap a la casa del germà gran, que els esperava ben preparat:

—Au, afanyeu-vos: claveu estes posts a les finestres perquè el vent no hi passe, i apileu estos sacs de sorra contra la porta. Això l'aturarà. —Per animar els seus germans, cantava “Qui té por del vent ferotge” mentre calfava a la llar una perola plena de xocolata perquè es recuperaren de l'ensurt.

El vent es va aturar un moment abans d'atacar la casa de pedra i rajola del porquet gran.

Volia agafar embranzida per fer-ho volar tot enlaire, ben amunt, ben amunt i que els porquets s'espantaren molt.

—BRUMMM! —bramava com un bou mentre s'arremolinava a tocar de la casa—. BRUMMMMMMMMMM!
—cridava amb tota la fúria mentre colpejava els murs, que aguantaven fermes.

—Xiuuuuu! —exclamava contra les finestres, que no cedien.

—Xiuuuuuuu! —xisclava contra la porta, que no es va moure ni una miqueta.

—Uu-uu-uu-UUUUU —va insistir mentre pegava voltes, desesperat, a la casa.

Els tres germans, quan veren que el vent no aconseguia destruir la casa d'obra, es van anar animant i cantaven i reien:

—Qui té por del vent ferotge? Qui té por del vent ferotge, vent ferotge, vent ferotge?

—BRUMMMMMM! —bramà el vent mentre feia un últim intent: entrar per la xemeneia.

iAAAAUUU!

En baixar per la xemeneia, el vent (que ja estava cansat de tant d'udolar i pegar voltes a la casa) va anar a petar de cara amb la perola de xocolate bullent. Llavors, de sobte, es va convertir en un núvol de vapor i va sortir volant per on havia entrat. Així, ben escaldat, va fugir cap al sud transformat en un suau corrent càlid anomenat Cadellet.

—El vent se n'ha anat? —va preguntar el porquet menut.

—Ha pegat a fugir! —va dir, més content que un gínjol, el porquet mitjà.

—Uuu-Uuu! Qui té por del vent ferotge? —van cantar tots tres.

Des d'aquell moment, els tres germans es van esforçar molt per a aprendre coses que els ajudaren a protegir-se en els viatges. Perquè al món trobarien vents ferotges, focs descomunals, pluges despietades i mars embravits, i sabien que calia conèixer les dificultats i aprendre a previndre els danys. Perquè una cosa és una aventura i una altra, de molt diferent, una emergència.

I allà on anaren, no van oblidar mai enviar una postal a la mare.

Edició:
UNICEF Comitè Espanyol
www.unicef.es/educa

Els materials educatius, recursos i activitats sobre drets d'infància, desenvolupament sostenible i ciutadania global formen part del treball en Educació en drets i ciutadania global d'UNICEF Comitè Espanyol, que anteriorment han estat publicats sota la marca Enrédate i al web www.enredate.org. Els judicis i opinions expressats no representen necessàriament el punt de vista d'UNICEF.

UNICEF promou els drets i el benestar de tots els infants en tot allò que fem. Amb els nostres aliats, treballem a 190 països i territoris per transformar aquest compromís en accions pràctiques, centrant els nostres esforços en arribar especialment als nens i nens més vulnerables i exclosos per a benefici de tots els infants, siguin on siguin.

cooperación
española

Aquesta publicació forma part d'un projecte finançat per l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional per al Desenvolupament (AECID). El contingut d'aquesta publicació no reflecteix necessàriament l'opinió d'AECID.

Aquesta publicació ha estat creada sota una llicència Creative Commons Atribución- NoComercial- SinDerivar 4.0 Internacional, excepte per aquells continguts en el què es defineix un altre tipus de llicència.

Il·lustracions basades en originals de freepik.com